

Prispeval Miha Brezovnik, foto: Matej Golob
Nedelja, 30 Maj 2010 11:44

Dne 28. 5. 2010, ob 22:11, smo prišli pred Kompleks na Ravnah na Koroškem. Ni bilo tako mrzlo, bil pa je petek. Pred njim je bilo zelo veliko ljudi. Počutil sem se, kot da bi bil v kakšnem velemestu, npr. takšnem kot je Ljubljana. Malo sem imel treme, saj so nekateri kadili, drugi pili, ostali pa kar oboje. Ajej, sem si mislil. Na koncertu sem bil z dvema človekoma. Z njo in z njim. Zunaj smo malo stali, klepetali, jaz sem še kadil in razmišljal, kako bo potem, a bo fajn.

No, kmalu po tistem, ko je do nas prišel nekdočigarimenatunesmemizpostavljati in nas povabil na tour po Evropi, smo iz mračnih globin Čečovja zaslišali glasbo. Rekel sem: »Gremo hitro, da ne bomo zamudili Dubioze kolektiv!«. In šli smo hitro, da ne bi zamudili Dubioze kolektiv. Če zdaj pomislim, sem s tistim stavkom samo zapravljaj čas, glas in stas, saj je Dubioza že igrala in itak bi jo zamudili v vsakem primeru. LOL.

Dubioza kolektiv v backstage-u Kompleksa

Prispeval Miha Brezovnik, foto: Matej Golob
Nedelja, 30 Maj 2010 11:44

Aja, nekaj moram še prej povedati. Opravičujem se vsem tistim tapravim privržencem benda, saj ga pred koncertom sploh nisem kdaj poslušal. Niti to, da je veliko prijateljev na Facebooku objavilo njihove posnetke, me ni pripravilo do tega, da bi nanje kliknil in poslušal. Intuicija in tretje oko pač naredita svoje. Iskreno povedano, na internetu čas raje zapravljam za ugotavljanje procentualnosti moje ljubezni. No, čeprav jih še nisem poslušal, sem pa o njih že zelo veliko slišal, in ker so bili ravno na Ravnah, sem se odločil za pobeg iz konformističnega vsakdana. Ne, nisem šel iz »šihta« k Lečniku na pir, temveč iz Trbuj v Ravne na Dubiozo.

Ok, gremo naprej. Vstop. Rinjenje mimo varnostnikov. Nervoza. Grem po stopnicah. Glas za mano: »Ej, ti, kaj pa štampiljkaaaa!«. Ah. Še več znojenja. Po stopnicah navzdol v neznanu. Srce mi je bolj in bolj utripalo, upajoč, da preživim pot mimo toalete, kjer zadnje čase rado poka. Bum, bum. Moje srce. Bum, bum. Bombe. Preseneti me relativno majhno število ljudi na koncertu, saj sem pričakoval nabito poln Komplex. No, že kmalu pa se moja pričakovanja uresničijo, saj se pridružijo tudi tisti, ki so prej kadili in pili. Zares bi lahko bi Nostradamus - dvigajoča miza, adijo biznis.

Kakšne Ravne, kakšna Slovenija, ljudi je bilo kot na Kitajskem! Ok. Vest mi pravi, da moram nujno še nekaj povedati. Torej nujno vam povem, da je včeraj bila noč, ko nismo bili homo homini lupus, temveč homo homini amico. Vsaj za tisto uro dvajset, kot je trajal koncert, so se vse subkulture združile. Na koncertu so bili rasta jamajkani, rokerji, metalkarji, pankerji, pijane najstnice, pijani najstniki, starejši ljudje, etno-sariko ženske, ljubitelji balkanske glasbe, skratka vsi. Na začetku je bila ta multisubkulturna družčina še nesproščena, potem pa so zavore v glavah in nogah začele vse bolj popuščati in kmalu se je od plesa topila maščoba.

Naši južni bratranci so po mojem mnenju svoje delo opravili zelo dobro. Že od samega začetka je bil njihov nastop sproščen, suveren. Posvetili so se čisto vsem, saj so z raznimi vzkliki ala »Koroška!«, »Slovenija!« na račun prišli še prej tako zapostavljeni patrioti. Razen teh vzklikov pa kakšnega posebnega moraliziranja s strani pevcev ni bilo.

Mislím, da tudi ni bilo potrebno, saj se je že med pesmimi razbralo kritične kitice uperjene proti današnjemu barbarsko-izkoriščevalsko-nepravično-enostavnotojezaresnefer kapitalističnemu sistemu, ki izkorišča vse po vrsti. Ah, zdaj sem pa zašel. Ampak enostavno me vedno v bauhu kar zaščemi, ko zaslišim besedo kapitalizem, ampak ne zaradi vzburjenja, temveč razburjenja. Ste slišali tisto anekdoto o tistem letalu, ki se je pred leti menda zaleto v neko hišo v Ameriki? To je kapitalizem. Majkemi. Skratka na bad. Ok, grem naprej.

Ja, zaključek. Dubioza kolektiv so prav simpatičen bend, ki je včeraj naredil živahno, sproščeno vzdušje v Komplexu, ki ga sicer tam tolikokrat primankuje. Organizatorje pa bi pohvalil za še en kvalitetno organiziran koncert. Ker pač bog da, kar pač da, in sem zaradi tega po materi in očetu Slovenec, vse le ne more biti kot se šika. Na koncertih v Komplexu pogrešam predvsem predskupine - verjamem, da bi se kakšen nadebuden neoveljavljen bend zadovoljil že s pokritimi stroški bencina in s kakšno najstnico.

Imam pa še prošnjo, da bil prostor za publiko bolj zatemnjen, saj smo Slovenci en zelo specifičen narod, ki poleg alkohola za sprostitev potrebuje še temo. Za konec bi še posebej rad izpostavil dva simpatična najstnika, ki sta se po koncertu še nekaj časa simpatično smukljala in

Prispeval Miha Brezovnik, foto: Matej Golob
Nedelja, 30 Maj 2010 11:44

se hihitala okrog odra. Zares sta nas spravila v dobro voljo. Po koncertu smo še nekaj časa preživeli za šankom, nakar je kolega, ki nas vabi na izlet po Evropi, dejal, da vsi Bošnjaki v Sloveniji poslušajo Dubiozo kolektiv. Mi pa smo rekli, da ne, da to ni res.

Več fotografij lahko najdete v [Albumu](#).